

મુધુલાનો સંતાપ અને

કેશનની પ્રેરના

કીંમત ૦-૧-૬

૨૦૫૩૨

 બાઈઓ જરા સળુર દરો.

તમાએ ઘણી જાતની ખીલની દવા વાપરી
હરા પાણી નાશીયાસ થયા છે તો એક વાર
હમારો ખીલનો મલમ વાપરવા

જીખામ બતામાગુ છે.

નેમજ લાહોરવાલા પ્રખ્યાત પંડીત ઠાકુરદત્ત શર્માની
જાતવેલી તમામ દરદો વિપર આસીર

અમૃતધારા

દુ

નેમજ જામનગરવાલા વૈવશાસ્ત્રી મણીશકર
ગોધીદહની શક્તીને માટે પહેલવાન
જેવા જાતવું હોય તો વાપરો

આંતકનીગ્રહ ગોળીઓ.

સી. એન. પ્રધર્સ.

દરેક જાતની દવા સેંટ સાલુ કોલનવોટર
તેમજ પ્રોવીજન ચાહ કોફી વેચનાર.

કલુપીઠ બજાર-સુરત.

સુગત, બરાનપુરી સાગાય સાલવાળીયોજમાં આવેલા શ્રી 'અખીલ
'ગીત' પ્રાન્દીય પ્રેક્ષમાં હરગોવિન્દાસ હરકીશનદાસે લખ્યું

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૦૫૩૧ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ રત્નદેવતાનો સંતાપ

વિષય દ-૧૧૧

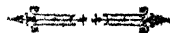
જીવદેવતા-મ

સુધરલાનો સંતાપ

--સને--

રેશનની ફળેતી.

ભાગ ૧ લો

સને ૧૯૨૩ કરી છપાવનાર,
નાદનચંદ છગનલાલ શાહ,
તાસલાલા પીટીંગ રેશન સુરત.

સવન ૧૯૭૫ સને ૧૯૨૩
પ્રત ૫૦૦૦ આવૃત્તી રજી.

સુરત, યાગનગુરી બાગોળ બાજીવાળી
ચોગમા આવેલા ની 'અબીકા વીજય'
પ્રોન્ટી. પ્રેસમા હરગોવિનદાસ હરકી-
શનદાસે છાપ્યું.

કીમત ૦-૧-૬

—સુધરેલનો સંતાપ અને ફેશનની ફજેલી.—

ફેશન આટલે છુ ?

(હરિગત)

ફેશન તણા સાધન મંહી છે, મુખ્ય વસ્તુ આટલી;
ચીટ, ખીટી, ને વળી, જાડા પાથે બાટલી.
લગ્નમાં જુઓ ગરમાનસ ના પ ની પાયકારીઓ;
કપડાં અને લત્તાં વળી છે, વાળના ચરમા ધર્યાં
છે કોટ પણ કહું ફાકડો, વળી રેટી ક મા છે ધરી;
ખીરસા મંહી બડાઆ. તો તે વળી રાખ્યું છે ભપકો કરી
છે બાબરા પણ ફકડી ના ફાપે તેને ટળી,
ટાંચા બીચારી ના ડી ન દેમ તો, આજે ગણી.
ઈંગ્લીશ તણો અરે કાલે તો આજ વર્યો છે કહું ઘણો;
વિચાર રાખીને હંદરના પેશ તમ પ્રીત ધરો.
ઉત્તમ જણાતી આજ કંઈતણી તણા ફળ થાય છે;
ફેશન સુધારે હિંદુઓનો ધન ધોરાઈ બાય છે.

મ.યન ૨.

એક સદં ગૃહસ્થની કરેણુજનક કથની.

(રામ કપાલી.)

સુધારાની મળ્યા ન્યાયો, વરમાના બાય છે સારો;
જુઓને આ દશા ય રા, અતારો આતમ બાગત છે.

જુઓ મુંબઈ તણી નારી, બનારે કેળ તે બારી;
 ફરે થઈ રાયની રાણી, અમારી આમ બાબત છે.
 દયાળુ મા અને બાપે, લગન તો નાહરાં કીધાં;
 હિસાબો તેહના આપુ, અમારાં આમ બાબત છે.
 હતી અમ દેશની અહર, અમ રાં પ્રેમદા પ્યારી;
 અમે અમ પાસ જોલાની, અમારી આમ બાબત છે.
 કરું કોઈ જાતનો આર્કર, નથી તે ધ્યાનમા લેતી;
 ફરે તે થઈને મદમાતી, અમારી આમ બાબત છે.
 બધાંએ ઘર તણા કાંમો, અમે અમ હસ્તથી કરતાં;
 દુઃખી છે હુંદગી મારી, અમારી આમ બાબત છે.
 ભરું મમ હસ્તથી પાણી, પડીથી ઉડતી રાણી;
 ચલાવે છે હુકમ શાણી, અમારી આમ બાબત છે.
 કરી દાતણ પછી ઘરમા, પદમણી પાટલે બેસે;
 પછીથી આહ તે માગે, અમ રી આમ બાબત છે.
 ઘરે વાસણ બધાં માણુ, સ્તેષ હાથથી રાધુ;
 કરે લોજન પછી પત્ની, અમારી આમ બાબત છે.
 કરી પત્ની દણી સેવા, કશે તો નોકરી જાવું;
 પુરા પરવન ત્યાં થાવું, અમ રી આમ બાબત છે.
 બધા આ કહતને લીધે, દુઃખી મમ હુંદગી થાતી,
 ભણું મરવું અરે એથી અમ રી આમ બાબત છે.
 મગા મુંબઈ તણી બે રી, અમ ફેલન મહીં પડતા;
 પછી પરવનને કહતા, અમારી આમ બાબત છે.
 પગાર પચીસ તો અ.રે, તો ૫૫.૦૦૦ બરથાવે.

દયા દિલમાં નહિ લાવે, અમારી આમ બાબત છે.
 બતાવે હમ ઘણા નારી, ચલાવે છે હુકમ શાણી,
 કરે નીત્ય બાગમાં રાણી, અમારી આમ બાબત છે.
 મંગાવે અવ નવી ચીજો, અમારે લાવવી ક્યાંથી;
 નથી પેદાસ કંઈ જોતી, અમારી આમ બાબત છે.
 વરેણાં નવનવા માંગે, વખત પર હાડકાં ભાંગે;
 કંઈ શું કામ પરગુણતા, અમારી આમ બાબત છે.
 દરદ નીત્ય નવનવું થાયે, રહું હું ઘેર જ્યાં સુધી;
 કરે ઠણકા ખરા ખોટા, અમારી આમ બાબત છે.
 પયારીમાં પડી રહેતી, મીઠાઈ મોજથી ખાતી;
 દુઃખી મમ જીંદગી થાતી, અમારી આમ બાબત છે.
 ભડું નીત્ય ખીલ વેદોનાં. છતાં સાજી નથી થાતી;
 ચલાવે દોગ બહુ ખોટા, અમારી આમ બાબત છે.
 ખરીદી હ થયી કરવી, લખાવી નામ પર મારા;
 કંઈ ખીલ કયાં થકી ભરવું અમારી આમ બાબત છે.
 પયારી પ્રેમથી કરવી...પ્રીયાની હાજરી ભરવી;
 નથી નવરાસ પણ પળની, અમારી આમ બાબત છે
 શુભાવી દેશની સુધી...અહીં પરદેશમાં અવી;
 છતાં ખુદ ના થઈ નારી, અમારી આમ બાબત છે.
 હતાં અમ દેશની અંદર, બધા એ કામ ત્યાં કરતી;
 નથી અહીં દોષથી ડરતી, અમારી આમ બાબત છે
 પતિનું લોહી પીવાનું, તણ દેજો તમે બેભા;
 સ્થિતી સ્વામી લણી જોતાં, ખોટાં યાને ક્યાં દેજો.

પતિના હીલમાં વસીને, રહેજો હું કહું બે'ના;
જો સૌ પ્રાપ્ત કહું થાશે, જરૂર માનો તમે બે'ના.

ગાયન ૩ બું.

વાંઠાનો વિલાપ.

નારી વીના ઘેર તાળું રે, સદાયે મારે નારી વીના ઘેર તાળું
એ તો દીપક છતાં અંધારું રે. સદાયે મારે.

જઈ કુવા પર બેસુ રૂપાળી રામાઓ દેખું
રડું અંતર નારી સાડું સાડું રે સદાયે મારે.

સવારે ઉઠું છું જ્યારે, દળવું પડે છે હાથે મારે
રડું છું નારી સાડું સાડું રે સદાયે મારે.

પાણી લાવું છું માથે, નહિ કોઈ આવે સાથે
જગમાં જીવતર મમ ખાડું ખાડું રે સદાયે મારે.

પ્રભુ તમે છે કૃપાળુ વાંઠા મેલું બાંગો માડું
નીવેલ ધરવાં ધાડું ધાડું રે સદાયે મારે.

એવીં થાયના કરતો કરતો કરતો ધરમાં જઈને હું સુતો
આવીં નિદ્રાને સ્વપ્નું બાળું રે સદાયે મારે.

જાતીઓ મારા આબ્યા પરજીવાને બેરી લાબ્યા
ગોરે શ્રીકૃષ્ણ મને આપ્યું અંધારું રે સદાયે મારે.

જાતીઓને લોજન દીધા, સીંચાપુરીને બજાયાં દીધા
વરધોડો કરવા ધાડું ધાડું રે સદાયે મારે.

મુંબઈથી લાવ્યા તસા રજાના સુરતી વાળ
 ઘોડાને હું સાજુગાડું રે સદાએ મારે
 બની ઠણી સુદર અજળી પા વરઘોરો કરવા નીકળેજી
 અંતર મનસુધા ધારૂં ધારૂં રે સદાએ મારે
 કુમકુમ પત્ર લખવા રાટ વીચારજ કીધો રાતે
 હોશે હું લખવા ધારૂં ધારૂં રે સદાએ મારે

ગાયન ૪ થું.

વામાનો સદેશ.

—હરીગીત—

પ્રીતમ વરૂયા પરદેશમા પત્ની નિસાસા નાંખતી
 રસથી ભરેલાં પ્રેમ પાત્રો નિત નિત પઠાવતી
 બહાલા કહેલો વાચકો વીતો હવે અટ આવજો
 પ્રિય પ્રેમ પ્યારી પત્ની માટે, નવીન વસ્તુ લાવજો
 વાચી પ્રિયાનો પત્ર ગૃહ, બધાં તન મન તે થયો
 પ્રમાણ પત્ની કાજ પ્રેમ વીશાની લેવાનં ગયો
 હંત ખરીદ્યો દાર હીરાના પ્રિયને આપવા
 કંઠે લીધાં વળી હમના રસ લેલીને રીઝાવવા
 ઉમંગ કુત્રે કુલતો પત્ની, આવી પોંચ્યો નિજ મહે
 કહો સ્વામી શું લાવ્યા બનાવો કામની પ્રિયને કહે
 પેટી ઉઘાડી સ્વામીના તે લેટ પ્રીતે આપવા
 સોંદર્યને ખીદાપા તમા સ્ત્રીક રંગબરંગ

જોઈ બધુ આ હોમનું મનમાં અતિ મુઝાય છે
 નીરખી નવાં આ ભુખણા દીલમાં કંઈ કંઈ થાય છે
 થોડી પળે તે રતઝ ધન આંસુ હવે તે પાડતી
 બોલ્યા વીના રામા તબી રીસાઈને થૈ ચાલતી
 બાંખો પડ્યો રતામી બીચારો પ્રેમદા પુંઠળ ગયો
 માને મનાવી માનુની ત્યારે પ્રણો રાજ થયો
 બોલ્યો કહો પ્યારી તમે રીસાઈ શું ચાલ્યા ગયાં
 શું હેતને ઓછું કરી દીલથી તમે ન્યારાં થયાં
 સ્વામી તણાં વચનો બુણી વામા ઘણી હરખાય છે
 પ્યારા મને સડી તણું દીલમાં બહુ મન થાય છે
 મોજાં અને છત્રી નનં પ્યારા તમે લાવી દીઓ
 રાજ કરી ગાલા મને દીલ આપનું અર્પી દીઓ
 પુછયું મળે છે કયાં કહો એ રમ્ય ચીજો આપની
 હું હાલ લાવું છું લલીલા પ્રેમ દુર્ગિટ રાખની
 હમણાં બધી ચીજો હવે તુજ અર્ધનાં લાવી દઈ
 આ પ્રેમની દોરી બધી તુજ કંઠમાં અર્પી દઈ
 રહીઆણું મુંબઈ શહેર જે ગુજરાતમાં મશહુર છે
 થોડા વખતમાં સ્વામી ત્યાં જવાતણું બસકામ છે
 એ શહેરમાં ચીજો તણી દુખાન તે. મશહુર છે
 ત્યાં જરૂર મળશે જાએ ચીજો આ બધી પ્રખ્યાત છે
 સમજ્યો બધી ચીજો હવે આ શહેરમે જોયું ખરું

હું રાતના વાગું દરી એ શહેરમાં નીકળી પડું
 કંઈ હું નમીને હું હવે કે સ્ત્રી આ માથે પક્ષી
 બહેતર હવે તો એજ કે નિપ બાઈને જાણું મરી
 ગોરધન કહે વિતથી તોને હોંશથી સત્કારજો
 ખીલું પતીલું લોટી તે તમ દીવથી ધીકારજો

ગાયન ૫ મું

પરણેલાનો પસ્તાવો.

હતો કુંવારો બાજ લગી હું પરણ્યાનું દીવ થાતું તું
 પરણેલાને નજરે જોતાં હેડું તો હરખાતું તું. ૧
 ધર દુકાનો વેચી દઈને ફપીઆ સો ભેળા કીધા
 લાડીજીને હોંશે મળવા એ કા કંઈ કરજો લીધા. ૨
 જોરી પરણ્યા શુભ લગનથી કોડ કર્યા સરવે પુરા
 સુખ સઘળું હોળીમાં હોળીનું ઇજાજતના કીધા ચુરા. ૩
 પ્રથમ આણે શાણી રાણી લાજ મહિં લગ્નપ્રતાંતાં
 સાથે ફરવાનું હું કહેતો ઇજાજતમાં અવકાતાંતાં. ૪
 વચનો વહતાં ખાંદે ખાંદે બોલી લાગે બહુ સારી.

મેં જાણ્યું જે કામ થયું છે સદગુણી પામ્યો નારી. ૫
 પછી પધાર્યા ખીજે આણે પ્લાટ સહુ બદલાયો છે
 બકરી જેને હું જણતો તે વાધ થઈને આવ્યો છે. ૬
 જે ત્રણ દીવસ થયા એટલે મકાનમાં ખામી કાઢી
 આ ઘરમાં હું નહીં રહેવાની કહીને રીસાયાં લાડી ૭
 હુકમને મેં માનજ આપ્યું ઘર ખીજું લાડે લીધું
 દાગીના માટે વાંલીએ આમ ત્રણ ખીજું લીધું ૮
 નોટીશ મળતાં હું ગજારાયો તે પણ હિંમત મેં રાખી
 શું શું જોઈએ તે મનમાની મૂંઝેથી દ્યોને લાખી ૯
 ઝાંઝર જોડી મારે જોઈએ એરીગની જોડી લાવો
 લોકેટ ગીનીના સોનાનું લઈ વાંલા વેલા આવો ૧૦
 બંગડીઓની જોડી લાવો સાથા મોતીની સ્વામી
 સાડી કમળી લાવો જેવી પહેરે છે મારી મામી ૧૧
 તુલ્લુ તડકો મેં તો કીધો પાઈ નથી પામે મારી
 સઘળું વેચ્યું દંધુ કાંધું ત્વારે પરણ્યો છું નારી. ૧૨
 સુણતાં વાંલી ચીલાં પડીયાં તરત તાડુકો કીધો
 પરણી તમને તેમાં કહોને મેં શું કંઈ ચુન્હો કીધો ૧૩
 મેં માગ્યું તે મારે જોઈએ તેમાં કંઈએ નહિ ચાલે
 થઈ બીખારી કેરી નારી તે તો આ હેડે સાલે. ૧૪
 ઘાટી બીણ બણીએ નહિ ચાલે મનમાં લેને વિચારી
 સોઈ હાથે રાંધુ છું તે માટે સમજે છું સારી. ૧૫
 સહી આખી સુધરી તેણે આપ રહ્યો હામગ જેવા

- દાળ થઈ માટે સિધાવો જાદુ ને મર્યા લેવાં. ૧૬
 ઘાટી માફક ગણવા લાગી ઓરથી અકળાવે છે
 નવા નવા ખુદા ઉડવી અતરડી ઠકળાવે છે. ૧૭
 તુર્ત રોકડો જવળ દે છે :દી જરા હું ગુરસે થઉં
 વેરી સોરી ઓ માય હાથડ આપ એમ ગોઈંગ
 ડિયર નાઉ. ૧૮

ગાયન ૬ કું.

વિષયમાં મસ્ત રહેનારી વામા.

ફેશન અપ-ટુ-ડેટ બનાવી, ઠમઠમ કરતી વાગે છે.
 ઝીણા વસ્ત્રે અંગ સજ્જને, ફેશનમાં બહુ મહાલે છે;
 રોક જોઈ વિચારજ કરતાં વસ્ત્રા સરખી લાગે છે.
 ચાલ આંગળની ચેરી વીનાનાં. લાગ સહુ દેખાએ છે;
 ખુટ ચઢાવી ફુલ ફેશનમાં, ચપળા બુચ્ચા બાએ છે.
 અમે ગાડી વાળા આજે, ગાડી તું મોડી લાવ્યો;
 ટાઈમ તણું ઉલંઘન કરીને, ગાડી કેમ મોડી લાવ્યો,
 ગાડીવાળો કહે નમ ને, આજ મને મોડુંજ થયું.
 વિચાર હતો વેલાન તોપણ વચ્ચે ડોક એક થયું;
 ઠીક હવેથી તુજને ઠહુ છુ, ટાઈમ હવે મોડી કરતો;

ચાપાટીની ઉપર આજે, ગાડી તું જલદી લેતો.
 ગાડીવાળો કહે નમીને ભુલ થઈ આજે મારી;
 ગાડી મારી જુઓ આજે, જાઓ છે કેવી વેલી.
 જલદી લેને કહી ચપળા; ગાડીમાં આવી બેઠી;
 ઉભો હતો હું ઘણો દુઃખ, પણ નજર ગઈ મારી પેટી.
 ચાપાટી આવતામાં ચપળા. ગાડીમાંથી હેઠી ગઈ;
 અમુક વખતે લાખીશ સાહેબો, પાછળ શી હકીકત થઈ.

ગાયન ૭ મું.

વિષયમાં અંધ બનેલા સ્વામીને તેની સ્ત્રીએ
 દીધેલો બોધ.

રાગ કવચાલી.

રંડી આશક બની સ્વામી મળ કૈવી તમે જોઈ
 કરી તમ જાતની ખવારી, વળી મીલકત બધી જોઈ
 હતી તમ આપની હદમી કરી દીધી બધી પાણી
 થઈ ઉગ્મર ઘણી મેઠી માયા ના છતાં કોડી
 જોઈ હું ઠાંકના પતીઓ ખર સ્વામીજ બેઠી છું
 હજી તમ મુઘરો સ્વામી વખત દહું ના વહી ગયો છે

સુધારવાને કહું સ્વામી વળત બાકી ઘણો રહ્યો છે
 રંડીનો સંગ ત્યાગીને પતિ મમ પ્રેમથી રહેજો
 પડે જો દુઃખે એકે તો પછી મુજને તમે કહેજો
 રંડીનો સંગ કરવાથી થાએ છે દોકમાં હાંસી
 વધુમાં જનની ખવારી સ્વામી કહું છું ઘણી થાતી
 અરે એ વાત બાબુએ મુકું હું જો કદી પ્યારા
 ઘણું કહું દુઃખ તો થાએ કહું છું આપને બહાલી
 તમારી પાસ આ દાસી ઉભી છે હાથ જોડીને
 છતાં કહું આપને સ્વામી રખડવા મન કેમ થાએ
 રંડીઓ ના કદી કોઇની કહું છું ના જરા થાતી
 હણી લોકો તણાં નાણાં ચમનમાં તે ઘણી રહેતી
 દોઝો પૈસા તમે પ્યારા તહાં તે આપની થાએ
 ખીરસા ખાલી જહાં દેખે બીજાની તે જરૂર થાએ
 આવી રીતે કહું પ્યારા...રંડીની જાત છે નીચી
 છતાં કહું આપ ત્યાં પ્યારા જાઓ શું આંખને મીચી
 હશ્કમાં પડતા પહેલાં...મળ તેની ઘણી જુઓ
 થાએ જ્યાં જનની ખવારી મુકી બહુ પોક તમ ફેંચો
 માટે કહું કરગરી પ્યારાં તમે તે છંદને છાંડો
 ચડશ જો હશ્કનો હોએ હવે પ્યારા તમે છોડો
 કહું હું કરગરી સ્વામી પ્રીતી મમથી તમે જોડો ..
 રહેલાં ફંદને છોડી...પ્રભુને હાથ બે જોડો.

ગાયન ૮ મું.

ફેશનની ફીશીયારી.

રાગ ગઝલ—કંઠવાણી.

અરે સજ્જન શાણાઓ, અરજ કંઈ ઉર ધારોને
વચ્ચે છે શેષ દુનીઆમાં, હવે તેને સુધારોને
પહેરી ફેન્સી ચોળી....જતી ઓરત બુલેશ્વરમાં
પછી તે કયાં કહો જાતી, અરે તે બણતો ઈશ્વર
અહા શું તેહની સાડી, અતિ ખારીક મેં બાળી
શોભામાં શું વધારો છે, કર મહી બંગડી કાળી
સુકોમળ અંગમાં એના, સુવાસીક અતરો મહેકે
બરેબર દેખતાં સજ્જન, સહુ તો નાયકા કહે છે
વીસાચી હાંત હાથીના, ચડાવ્યા કાચ કંઈ ચી-તે
બુના ધારા વીસારીને, નવા ધાણ ગ્રહ્યા પ્રીતિ
અરે તે બંગડી માટે...ખીંજને હસ્ત આપે છે
વીસારી છેક લજ્જને, બધી મર્યાદ લોપે છે
હવે કહો શું રહ્યું બાકી, વસાવ્યા કેસ લેડીના
ધરી છે હાથમાં છત્રી, પહેર્યા બુટ ચેડીના

સુમંધી તેલ ચાળીને, છટાથી કેશ ચાળીને
 ચઢાવ્યા આંખ પર ચશ્મા. હુશોભિત વસ્ત્ર પહેરીને
 અરે મમ પ્યારા બધુઓ, સુધારાને વધારીને
 અતિશય છુટ આપીને ચકાવી છેક લાડીને
 બુઝો અસલ તણી રીતી, વીળારા ધર્મ ને નીતી
 કરો કંઈ કામ લકતીનાં હૃદયમાં રખીને પ્રીતી
 કહે ગોરધન સુણે પ્યારા. હૃદયને લાગશે ખારા
 હંધવા આ કુધારાને વચન આ માનજે મારા.

ગાયન હ મું.

સીના બોધ સુણીને તેના પતિએ કરેલો પસ્તાવો.

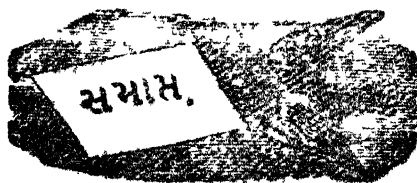

રાગ કવચાલી.

અરે કીસ્મત અરે કીસ્મત. કહી દે દોશ તું મહારો
 કયો છે હાથ દુઃખી આરો ભુજ્યને રાહ બલલાવો
 હતી કીર્તિ ધણી મારી.... અમરે શું સ્ત્રીની મારી

નિહાળો જગત મોસાઈ, બુદ્ધ્યાને રાહ બતલાવો
 હતાં મુખ વૈભવો દેવાં, ખરેખર ધંદ્રના જેવાં
 દીધું મેં સર્વ એ ટાળી, બુદ્ધ્યાને રાહ બતલાવો
 હતી મોટર ઘણી સારી, હું બને લાગતી ખ્યારી
 પડ્યું છે દુઃખ બહુ ભારી, બુદ્ધ્યાને રાહ બતલાવો
 સુકોમળ તો વહન માઈ, સુકાતું કદને લીધે
 વીધીનો ખેલ છે ન્યારો, બુદ્ધ્યાને રાહ બતલાવો
 અરે મુજ મુખથી શબ્દો, નીકળતા બહાર તે પહેલાં
 ઉઠાવી સેવકો લેતા, બુદ્ધ્યાને રાહ બતલાવો
 જતો મમ મીત્રની પાસે, મને બહુ માન ત્યાં મળતું
 થતી ત્યાં સ્નેહની વાતો, બુદ્ધ્યાને રાહ બતલાવો.
 હવે તો મીત્ર સહુ મારા, મને તો કાળ સમ ભાસે;
 રહી નહીં પાછં પલ્લુ પાસે, બુદ્ધ્યાને રાહ બતલાવો
 ઘણી ભારી હતી મારી, મનેહર બીલડીંગો સારી
 થઈ તે હાય દુઃખીઆરી, બુદ્ધ્યાને રાહ બતલાવો
 હતાં વસ્ત્રો ઘણાં સારં, જીવનને લાગતાં ખ્યારાં
 પડ્યાં છે તેહ વીણુ ફાંફં, બુદ્ધ્યાને રાહ બતલાવો
 સુકોમળ બાળકો માહણ, દુઃખી છે અનના લીધે
 નજરથી તે ન જેવાતું બુદ્ધ્યાને રાહ બતલાવો
 રોપેશીઅલ આહ અને દેહી, તણાં બધાણ બહુ મારે

હવે તો તેહ વીજી આલે, બુદ્યાને રાહ બતલાવે
 અરે ઓ દીલની દારા, કરગરી હું તને કહું છું
 ક્ષમા કર અવશુભો સારા, બુદ્યાને રાહ બતલાવે
 હીસે તું દેવના સરખી, છતા હું ઇશકમાં પડીઓ
 કયો વિચાર ના વહાલી, બુદ્યાને રાહ બતલાવે
 મુણ્યાં ના બોધનાં વચનાં, ઇશકના પાસમાં રહીને
 થયો હેરાન હું ભારી, બુદ્યાને રાહ બતલાવે
 તને હું કરગરી કહું છું, ક્ષમા તું આપને વહાલી
 નઠાશં કૃત્યો બુલીબ, બુદ્યાને નહિ બતલાવે
 નહિ હું આજથી પ્યારી, જગ વાંકો નહિ આહું
 હવે તો રેમ રાખીને, બુદ્યાને રાહ બતલાવે
 અરે ઓ જગત મોહારી, તને પણ કરગરી કહું છું
 માત્રી અવશુભની મારી, ક્ષમા તુજ પાસથી લઉં છું.

મારી છપાવેલી ચોપડીઓ મલશે.

હીંદનો ઉધાર ભાગ ૧ લે।	ક્રી મત	૮-૧-૦
.. ભાગ ૨ જો	..	૦ ૧-૦
મહાત્મા ગાંધીજીની જેલ જાગ્રા	,	૦-૧-૦
ભારત-સેવા ભાગ ૧ લે।	..	૦-૧-૦
.. ભાગ ૨ જો	..	૮-૧-૦
સુધરેલાનો સંતાપ અને ફેશનની ફજેતી		૦-૧-૦
સુધરેલાનો સંતાપ અને ફેશનની ફજેતી ભાગ બીજો		૦-૧-૮

હમારે ત્યાં ઉપર મુજબની ચોપડીઓ મલશે. માટે છુટક નકલ મંગાવનારે દરેક બુક દીઠ દોઢ આનાની ટીકીટો બીકી મોકલવી. વી. પી. થી માલ મોકલવામાં આવશે. વી. પી. થી મંગાવનારે અમા ઉધી એડવાન્સ અડધા નાણા આપવા પડશે વેપારી તથા ફેરીઆઓને માટે અહુજ સસ્તા ભાવ છે માટે ટીકીટ મોકલી જવાબ મંગાવો.

શાહ નાહનચંદ છબનલાલ,

૬૦ રેશન સમિતી વાસવાલા બીલ્ડીંગ સુરત.

प्रेमी बोडानो सुणी ससार.

